

вечерње
НОВОСТИ

Среда,
9. април
2008.

Култура

У ПРОДАЈИ

У ИЗДАЊУ "НОВОСТИ"

ИЗЛОЖБА најбољих радова приспелих на ауторски конкурс „Новости“ у галерији „Озон“ је прецизно искристалисала најбоље у прошлогодишњој градитељској продукцији у Србији.

Као најбољи у 2007, у веома јакој конкуренцији се издвојио пословни објекат „Текстил“ у Ужицу аутора Снежане Веснић и Владимира Миленковића.

Како се дошло до те одлуке?

Жири се определио да се, пре свега, валидизују архитектонски квалитети објекта, али и свежина и иновативност - које они доносе на нашу архитектонску сцену. Следећи традицију ове награде, која траје дуже од четири деценије, жири се определио да вреднује оно што има својства и атрибуте помака и проширивања гради-

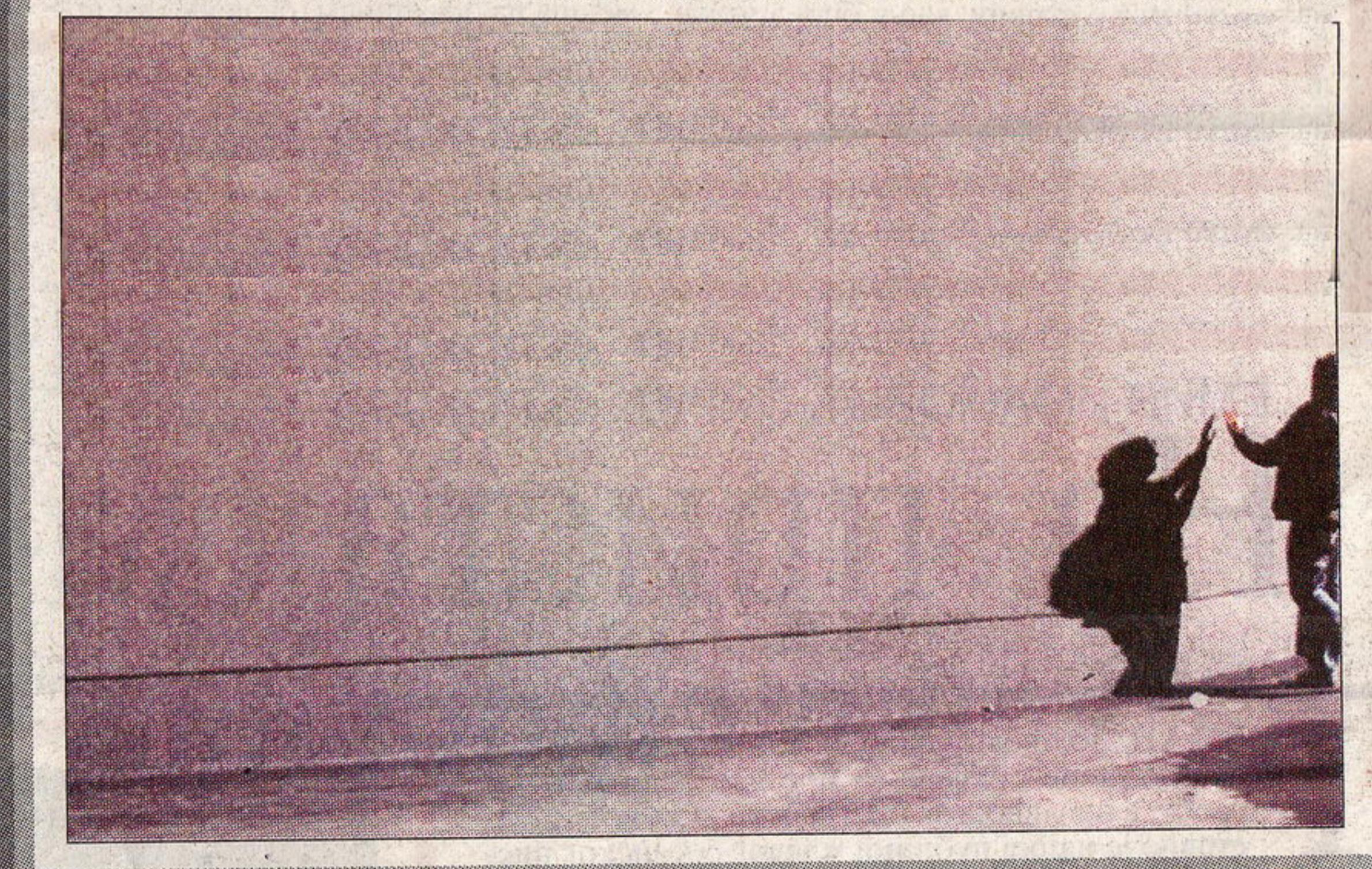
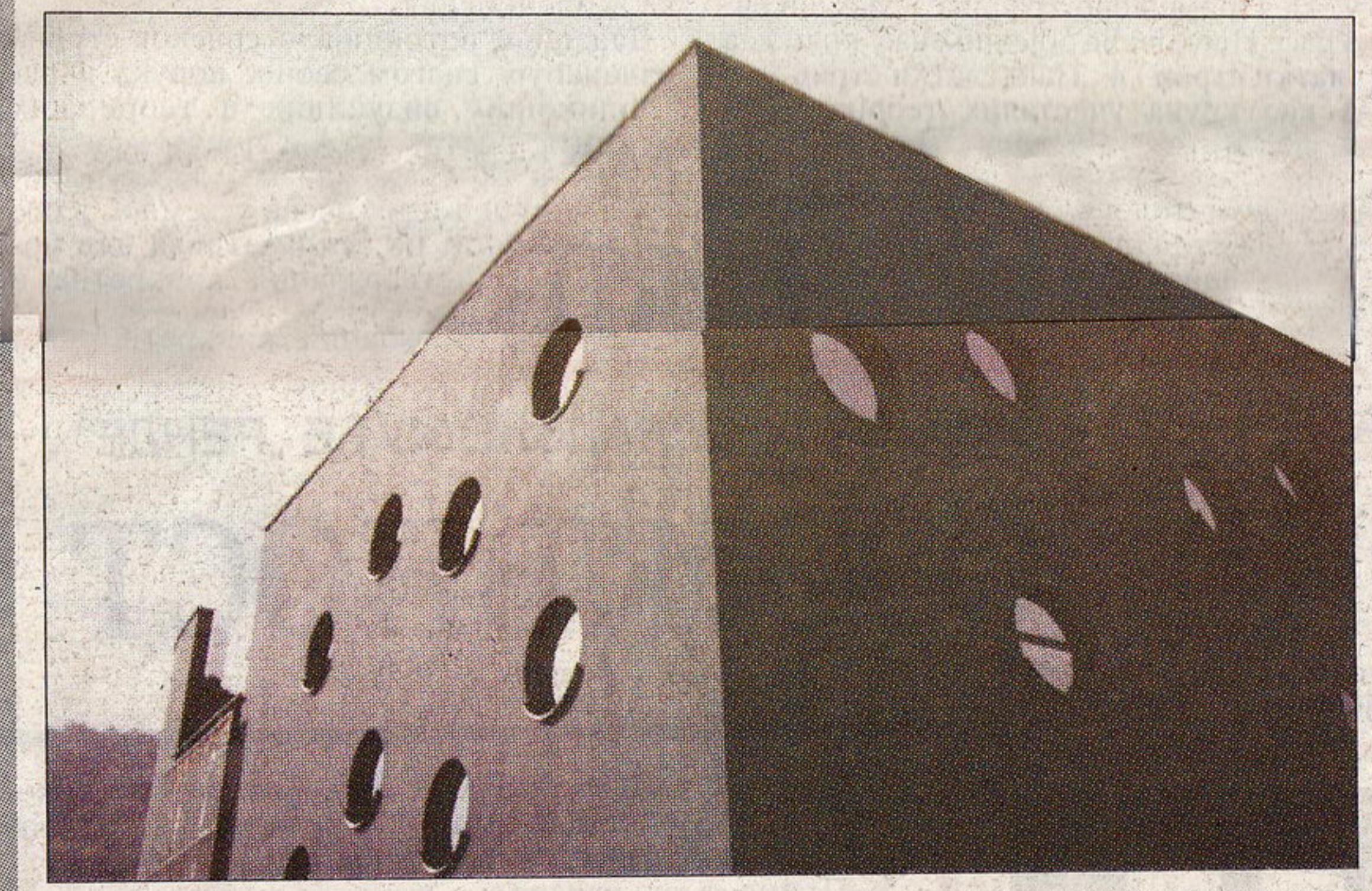
Знак у времену

Мустафа Мусин

Добра архитектура се догађа и у мањим срединама, а не само у метрополи, или само онда када се оствари сагласје намера инвеститора и ентузијазма аутора

њим срединама а не само у метрополи, али само онда када се оствари сагласје намера инвеститора и великог креативног напора и ентузијазма аутора. Речена посвећеност добро се чита на овом делу, нарочито у обликовању просторних партија - дупљи ове куће, где су аутори упркос релативно тривијалном садржају успели да створе зајмљиве призоре са квалитетним артистичким и сценичним атрибутима. Целовита мисао, могли бисмо рећи и филозофија, прати ову кућу од њене силуете виђене с пута, до ентеријерних склопова и детаља.

Уз награду за најбоље изведено дело, додељује се и она намењена најбољем студентском пројекту. За прошлу годину то је пројекат за проширење Музеја савремене уметности на Ушћу, Огњена Крашне.

теског и уметничког искуства, жељећи тако - а с обзиром на ауторитет награде - да апострофира оно што се језиком ликовне критике назива „знаком у времену“.

Дакле, савременост израза, затим јасан и лежеран концепт са атрибутима безмalo дечје искреноosti одликује једноставно и суверено владање занатом, детаљом и материјалом, чак и када је он тривијалан и јефтин - што свакако овом делу не одузима, већ додаје архитектонску вредност. Посебну околност представља чињеница да се објекат налази у Ужицу и то на незахватној локацији, на којој су аутори уочили битне особености (пруга, пут, локомотива...).

Ужице има традицију да је у стању да изнедри квалитетну архитектуру, о чему сведочи низ успешних архитектонских дела која су понела и највише награде још у периоду велике Југославије. Здање Веснићеве и Миленковића јесте, на известан начин, доказ да се добра архитектура догађа и у ма-

Мирослав Максимовић

У памтио сам то

Смрш Стоје Узелац

Сићина, у ћодруму високе болнице,
шихих ајараша везале је жиџе,
сијусшила се мирно у наручје шаме,
лелза међу своје на дну унске јаме.

Њених најмилијих навирање крви
(браш, сесира, ил' мајка - ко је био ћрви)
сашално је крејшало из Уне да ћлави:
да ли ће пресишаши сад у њеној ћлави?

Мозак ћришишнули крв и моћна јава
дводесетог века бежање и клање
крајко одмараше, ћа бомбардовање -

све ћо је ћоднела сићидљива доброшта
коју шапке цеви воде из живошта
шамо где ће бригу моћи да пресиава.

Међу 150 радова приспелих на конкурс жири је издвојио овај пројекат цењећи деликатност и суптилност ауторског приступа теми и задатку. Аутор је деловао у пејзажу, који окружује можда и најбоље дело савремене српске архитектуре - Музеј савремене уметности. Језиком своје генерације и то оне која живи у напреднијим срединама - он обликује простор доградње и проширења Музеја, кроз архитектонски концепт који се приближава лендарту. Овакво понашање сведочи о сазрелој свести кандидата да су вредности пејзажа необично важне када архитектура делује у простору. То је једнако важно онда када допуњујемо слику грађа, као и када аутор делује у природном окружењу - и то, у овом и будућем времену нарасле друштвене свести везане за проблеме екологије. Решавање питања људског станишта, постаје питање шире од архитектуре у време загушености и загађености урбаних агломерација. Овај рад дакле заступа и промовише нови тип промишљања архитектуре.